

Cmentarz w Pradze i geneza Protokołów Mędrców Syjonu

Autor tekstu: **Mariusz Agnosiewicz**

Liga Obrony Ojczyzny i Wiary

13 czerwca 1920 w Poznaniu powstała paramilitarna organizacja o nazwie Antyżydowska Liga Obrony Ojczyzny i Wiary. Jej twórcą i szefem był działacz narodowo-katolicki, Mieczysław Noskowicz (1878-1959), dziennikarz i wydawca, w 1910 skazany na karę grzywny za „podburzanie do gwałtów” na łamach „Przyjaciela Ludu”. W 1918 był delegatem na Polski Sejm Dzielnicowy, następnie brał udział w Powstaniu Wielkopolskim, po którym przez wiele lat był radnym Poznania (1922-25, 1929-33). Redagował pisma „Orzeł”, „Kraj” i „Pokraka”. Wśród jego dzieł znajdujemy m.in. *Pamiętka uroczystości poświęcenia sklepowej kaplicy Najświętszych trzech Hostyi w kościółku Pana Jezusa w Poznaniu dokonanej przez najprzew. biskupa ks. dr. Pawła Jedzina d. 14. IV. 1916 r.* (1916), *Nowenna do matki Boskiej w Cudy Wielmożnej...* (1916), *Najświętsze trzy Hostje 1399* (trzykrotnie wydawane), *Sprzedawczyk: widowisko narodowe w czterech obrazach* (1926), *Więźnia politycznego list otwarty do rodaków uczciwych, wolnych od trądu polityki partyjnej* (1927).

Na [I Konferencji Żydoznawczej](http://www.koreywo.com/Biblioteka/Konferencja%20Zydoznawcza.htm) (<http://www.koreywo.com/Biblioteka/Konferencja%20Zydoznawcza.htm>) w grudniu 1921 w Warszawie Liga była przedstawiana jako „najpotężniejsza na Wielkopolskę organizacja antysemitka”, a Noskowicz przemawiał na otwarciu konferencji, ogłaszając jednocześnie akces Ligi do największej polskiej organizacji (konfederacji) antysemitki — Towarzystwa „Rozwój”. 14 czerwca 1922 w magazynie „Lech” Liga opublikowała swój manifest, w którym pisano:

"Rodacy! Nie wiercie żydowi wychrzcie! (...) Inteligencie polski, Profesorze, Lekarzu, Adwokacie, Urzędniku polski, czy chcecie również być wyparci przez motłoch żydowski, albo pójdziecie, jako golemy — na wysługi żydowi?! A zatem do czynu Rodacy! Zwróćcie swe oczy na istniejącą od roku już przeszło Antysemitką Ligę Obrony Ojczyzny i Wiary. Całe zeszłoroczne lato walczyła już ona Liga z żywiołem żydowskim, niezmordowanie dla sprawy Ojczyzny, dla idei Chrześcijańskiej. W dziesięciu powiatach całych, po miasteczkach i wioskach urzędowała Liga wiece. Z Talmudem żydowskim w rękę przebieżał twórca ligi, sam jeden Poznańskie i część byłej Kongresówki. Tysiączne rzesze słuchały go i tysiącom braci naszej Talmud otwierał oczy — kim jest żyd. Dzisiaj pragniemy rozbudować Ligę Obrony Ojczyzny i Wiary na Organizację poważną i potężną. Utworzyć nam trzeba stałą i silną siedzibę w Poznaniu oraz główny Zarząd, któryby podzielił pomiędzy siebie prace, bowiem jednostka wszystkiemu nie poddała."

Ligowcy kolportowali ulotki antyżydowskie, np. z wizerunkiem prałata Budkiewicza „zamordowanego przez Żydów w Bolszewii” [\[1\]](#). W rzeczywistości Konstanty Budkiewicz, proboszcz parafii św. Katarzyny w Petersburgu, zaangażowany w działalność Towarzystwa „Sokół Polski”, został skazany na śmierć przez bolszewików za działalność „kontrewolucyjną” i został rozstrzelany 31 marca 1923. Po skazaniu Budkiewicza na śmierć z apelem na jego rzecz wystąpili rabini Nowego Jorku, w odpowiedzi na to „Prawda”, organ prasowy partii komunistycznej, opublikował zjadliwy tekst przeciwko „bankierom żydowskim, którzy rządzą światem”, zapowiadając, że Sowietci będą zabijać także i Żydów, którzy sprzeciwią się Rewolucji. [\[2\]](#)

Równie kuriozalny wymiar miała nagonka Ligi na funkcjonującą legalnie tczewską lożę wolnomularską „Fryderyk pod Niewygasłą Pamięcią”. Ligowcom masoneria kojarzyła się z żydowską. „Pech” chciał, że akurat na ich terenie działała masoneria w dużej mierze przesiąknięta duchem antysemitki. Kiedy w lutym 1925 Liga wystąpiła z żądaniem zamknięcia loży i przekazania jej budynku (przy dzisiejszej ul. Hallera) dla inwalidów wojennych, jako że jest to tajna organizacja żydowska, jej obrońcy odparli z oburzeniem, że jest to organizacja chrześcijańska i że „z żydostwem nie należy jej utożsamiać” [\[3\]](#). W istocie owa loża należała do kuriozalnego nurtu wolnomularstwa staropruskiego, który przyjmował wyłącznie chrześcijan, a po dojściu Hitlera do władzy orzekł brak sprzeczności swoich idei z narodowym socjalizmem. Doszło nawet do wprowadzenia paragrafu aryjskiego w niektórych lożach tego nurtu.

31 lipca 1924 posłowie Koła Żydowskiego złożyli interpelację do premiera „w sprawie tolerowania i popierania przez władze występnej działalności zbrodniczej organizacji Ligi Obrony Ojczyzny i Wiary i S.P.P. w Poznaniu”. W 1926 skonfiskowano odezwę antysemitki Ligi dot. akcji bojkotowej, z polecenia ministra MSW Raczkiewicza. [\[4\]](#)

Ligowcy zajmowali się nie tylko Żydami, z zapisów pamiętnikarskich Badaczy Pisma Świętego

wynika, że i oni byli atakowani przez ligowców:

"Zgraja tej ligi wpadła na salę odczytowy u p. Fiedlera na Wildze. Wszyscy obecni zostali do krwi pobici kijami i kolbami rewolwerów, brat z Warszawy do utraty przytomności; nawet dzieci deptano, a urządzenie sali zdemolowano do szczętu. Policjanci byli w zмовie z bandytami tej ligi, kryli się w bramach sąsiednich domów. Z ukrycia wyszli dopiero wtedy, gdy ostatni z bandytów ulotnił się. Właściciel tak się przestraszył, że nie użył więcej sali."

Dopiero wolnomyśliciele stawili Lidze czynny opór:

"Później bracia organizowali swoje zebrania na sali, na której w innych dniach zbierali się wolnomyśliciele. Wspomniana liga znowu przystąpiła do ukrytego ataku. Ale plan ten miał tym razem małe niedopatrzenie, trafili bowiem na dzień, w którym odczyt mieli wolnomyśliciele. Wobec tego wywiązała się zacięta i nieubłagana walka. Bandyci z ligi zostali odpowiednio odparci, tak że już odechciało im się ponawiania tego rodzaju ataków na bezbronnych Świadków Jehowy. Jednak liga przystąpiła do innego rodzaju prześladowania, powodowała mianowicie zwalnianie braci i zainteresowanych z pracy lub w najlepszym wypadku przesunięcia ich do takiej pracy, która była najgorzej opłacana. Bracia tym wszakże nie dali się zniechęcić".

W publikacji *W kwestii narodowościowej* (1926) prof. Baudouin de Courtenay wskazywał, że działalność Ligi mogła mieć charakter sabotażowy: "W Poznańskim i na dzisiejszym Pomorzu polskim grasują osobniki, które **za czasów pruskich były gorliwymi hakatystami, a dziś są nie mniej gorliwymi „patriotami” polskimi, członkami „Ligi obrony wiary i ojczyzny”**".

Czym była hakata? To niemiecka organizacja nacjonalistyczna założona w 1894 w Poznaniu, której głównym choć nieartykułowanym wprost celem była germanizacja ziem polskich w zaborze pruskim. Jej działalność skupiała się na obserwowaniu prasy polskiej, zachęcaniu Niemców do wykupowania nieruchomości od Polaków, sprowadzaniu do Wielkopolski Niemców do wszystkich dziedzin gospodarki, usług oraz wolnych zawodów; wzmacnianiu niemieckiej klasy średniej w miastach Wielkopolski; organizowaniu patriotycznych zebrań i zgromadzeń oraz wspieraniu szkoły niemieckiej. Hakata inicjowała i popierała zarządzenia antypolskie rządu pruskiego, współdziałała w polityce rugowania ludności polskiej z ziemi, zwalczała język polski w szkołach, w sądzie i urzędach. Jej przesłaniem ideowym był slogan: „Stoicie naprzeciw najgroźniejszego, najbardziej fanatycznego wroga dla niemieckiej egzystencji, niemieckiego honoru oraz niemieckiej reputacji na całym świecie: wobec Polaków". W 1901 liczyła ponad 21 tys. członków. W 1934 została rozwiązana przez nazistów.

Warto by zbadać ten wątek, lecz faktem jest, że wojujący antysemityzm destabilizował II RP i stał się istotnym źródłem niepokoju społecznych. Antyżydowska Liga Obrony Ojczyzny i Wiary posługiwała się swastyką i była mutacją niemieckiej organizacji antysemickiej, która powstała w 1919 ze zjednoczenia głównych niemieckich organizacji antysemickich: Niemieckiej Nacjonalistycznej Ligi Obrony i Ochrony, która nieco wcześniej przyjęła swastykę jako symbol całego niemieckiego antysemickiego volkizmu.

Weinländer i Goedsche

Poza działalnością propagandowo-bojówkarską Antysemicka Liga prowadziła działalność wydawniczą, która sprowadzała się do tłumaczenia na polski czołowych niemieckich antysemitów.

W 1926 w Poznaniu wydali 48-stronicową książeczkę pt. *Biblijny Mojżesz — fabrykant prochu i dynamitu: ujawnienie oszustwa żydowskiego, jakiemu ulegał świat przez 2500 lat, wedle danych ustępów Ksiąg Starego Testamentu*, z niem. dzieła Jens Jürgensa tł. Mieczysław Noskowicz. [Jens Jürgens](http://www.abebooks.it/ricerca-libro/autore/JURGENS_-JENS-KARL-WEINLANDER-) (http://www.abebooks.it/ricerca-libro/autore/JURGENS_-JENS-KARL-WEINLANDER-) to jeden z wielu pseudonimów literackich **Karla Weinländera**, „ariozofa" i „atlantydoznawcy". Był to nauczyciel z południowoniemieckiej Frankonii, który od 1909 rozwijał swe teorie rasowe, korzystając w szczególności z dorobku [Adolfa Lanza](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,8700) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,8700>). W swych pracach zestawiał podobizny przedstawicieli „wyższej rasy": Goethego, Kerschensteinera, królowej Ludwiki, kanclerza Bismarcka i Hitlera, z przedstawicielami „ras niższych": kobietą tasmańską, czarnoskórym, australijskim Aborygenem. Wywodził, że rasa germańska zaprojektowana jest wedle reguły złotego podziału. Domagał się małżeństw „czystych rasowo". Twierdził, że „żydowskie neandertalczyki" zanieczyścili Niemcy i muszą zostać wyćpieni. W swoich pracach negował żydowskie pochodzenie Jezusa i wywodził jego germańskie lub aryjskie korzenie.

W 1923 w zakładzie wydawniczym Wojciecha Kubanka [\[5\]](#) w Gołańczy Liga wydała 66-stronicową książeczkę: *Tajemnica żydowskiego panowania nad światem: urywek z dzieła, jakie się ukazało w ubiegłym stuleciu i wskutek wykupienia przez żydów znikło z półek księgarskich*. Tłumaczenia dokonał i poprzedził ją wstępem Mieczysław Noskowicz. Na przedostatniej stronie

dodano antysemicką *Rotę Poznańczyków*. Otóż był to jeden z rozdziałów książki pt. **Biarritz. Powieść historyczno-polityczna** [6] (1868) Sir Johna Retcliffe'a, zatytułowany *Cmentarz żydowski w Pradze i Rada Przedstawicieli Dwunastu Plemion Izraela* [7], na podstawie którego ponad trzydzieści lat później powstały sławetne *Protokoły Mędrców Syjonu*.

Twórczość służb specjalnych Niemiec i Rosji

Retcliffe to pseudonim literacki Ślązaka **Herrmanna Goedsche** (1815-78), urodzonego w dolnośląskim Żmigrodzie. Gimnazjum we Wrocławiu ukończył jako jeden z najlepszych uczniów, jednak jego rodziców nie stać było na finansowanie mu studiów, więc podjął pracę na poczcie w wielkopolskim Strzałkowie. Od 1838 przeniósł się na placówkę w Berlinie, gdzie rozwijał karierę literacką. Początkowo pisał powieści historyczne i klechdy śląskie, pod pseudonimem Theodor Armin.

W 1848 związał się z nowopowstałą gazetą chrześcijańskich konserwatystów pruskich zwalczających demokrację — *Neue Preußische Zeitung* (nazwę później zmieniono na *Kreuzzeitung* ze względu na Krzyż Żelazny na okładce), gdzie swą karierę polityczną rozpoczynał wtedy Bismarck. W tym samym roku pod pseudonimem Willibald Piersig opublikował *Tajemnice berlińskiej demokracji*. W 1849 stracił pracę na poczcie, kiedy okazało się, że jako agent *Preußische Geheimpolizei* (na której później wzorowała się Gestapo), sfałszował listy, które doprowadziły do uwięzienia lidera demokratów, Benedicta Waldecka. W kolejnych latach podróżuje, a w 1873 osiada w Cieplicach Zdroju (Jelenia Góra), gdzie obejmuje kierownictwo uzdrowiska wojskowego i spędza ostatnie 5 lat swego życia. Tutaj powstała kontynuacja *Biarritz*: 5-tomowe *Ku panowaniu nad światem* (*Um die Weltherrschaft*, 1877/79, nieukończone).

Biarritz jest generalnie plagiatem wydanej w 1864 w Genewie satyry politycznej, wymierzonej w politykę Napoleona III, zatytułowanej **Dialog w piekle między Machiavellim i Monteskiuszem**, której autorem był francuski prawnik, **Maurice Joly** (1829-78). Goedsche przemienił filozofów na rabinów, a przede wszystkim dodał do *Dialogu* rozdział opisujący tajne zebranie rabinów na Cmentarzu w Pradze, które z kolei oparł w dużej mierze na powieści **Aleksandra Dumasa** (ojca) pt. *Joseph Balsamo* (1853). Powieść Dumasa ukazuje spisek Hrabiego Cagliostro i spółki mający na celu obalenie monarchii francuskiej; odnosiła się ona do historycznej „afery naszyjnikowej”, którą uznaje się za jedną z przyczyn-katalizatorów Rewolucji Francuskiej. To ten właśnie rozdział z *Biarritz* stanowił *clue* książki i był on wielokrotnie wydawany jako odrębna publikacja zarówno w Niemczech, jak i w Polsce.

Cmentarz żydowski w Pradze — najstarszy europejski kirkut, sięgający XV w.

Ukazuje on tajne nocne zebranie rabinów, którzy na praskim kirkucie podsumowują kolejne stulecie realizacji projektu dominacji nad światem, z wykorzystaniem takich metod, jak nabywanie nieruchomości ziemskich, zamienianie rzemieślników w robotników przemysłowych, przenikanie do wyższych urzędów publicznych, kontrola prasy itd. O północy na zebraniu pojawia się Diabeł, by dołączyć własne opinie o realizacji spisku. Kabalistyczny konwentykiel kończy się wyrażeniem oczekiwania, że za kolejne sto lat będą już panami świata.

W ostatnich dekadach XIX w. miał miejsce proces budowania mitu autentyczności cmentarnego zgromadzenia. Powieści Goedsche cieszyły się dużą popularnością, ale jeszcze większą zyskały paradokumentalizowane adaptacje tej powieści agenta tajnej niemieckiej policji pruskiej. W 1872 w Rosji fragment ten opublikowano jako paradokument, pt. *Przemowa rabina: Obietnica panowania nad światem*. W 1887 Theodor Fritsch wykorzystał opowieść w swoim *Antisemitisten-Catechismus*, który następnie został rozwinięty i wydany pt. *Handbuch der Judenfrage* (1907). U schyłku Republiki Weimarskiej książka osiągnęła nakład 100 tys. egz. Przy końcu III Rzeszy miała już 49 wydań i 330 tys. nakładu, aczkolwiek czytały ją miliony.

Protokoły Mędrców Syjonu były ostatnim etapem tego procesu. Powstały w Paryżu w ostatnich latach XIX w., w czasie apogeum antysemickiej afery Dreyfusa. Ich autorem był działający we Francji współpracownik carskiej Ochrazy, **Matwiej Gołowiński** [8]. Opublikowane w latach 1903-1905 nie zrobiły jednak furory. Dopiero, gdy bolszewicy obalili carat rozpoczęło się właściwe życie publikacji. Sieroty caratu rozniosły ją po całym świecie. W okresie międzywojennym rozprowadzono miliony egzemplarzy tej książki. W okresie międzywojennym NSDAP przygotowała 23 wydania *Protokołów*.

Przypisy:

[1] Małgorzata Kruk, Żydzi w międzywojennym Tczewie, w: "Kociewski Magazyn Regionalny", Miejska Biblioteka Publiczna w Tczewie, Nr 54, Rok XXI, VII-IX 2006, s. 12.

[2] Christopher Lawrence Zuger, *The Forgotten: Catholics in the Soviet Empire from Lenin through Stalin*, University of Syracuse Press, 2001, s. 188.

[3] Wojciech Ałaszewski, Wolnomularstwo tczewskie w XIX i XX wieku, w: "Kociewski Magazyn Regionalny", Miejska Biblioteka Publiczna w Tczewie, Nr 41, IV-VI 2003, s. 12.

[4] *Myśl Niepodległa*, Nr 795, 9 stycznia 1926.

[5] Wojciech Kubanek (1865-1941) - swą karierę zaczynał jako wędrowny akwizytor dewocjonaliów na odpustach i jarmarkach. W 1902 założył w Gołańczy zakład wydawniczy, aktywny następnie w działalności niepodległościowej. Od 1926 w Wągrowcu wydawał gazetę "Głos Wągrowiecki".

[6] Biarritz to miejscowość francuska leżąca nad atlantycką Zatoką Biskajską przy granicy francusko-hiszpańskiej, w XIX w. była czołowym kurortem uzdrowiskowym.

[7] Jacek St Buras, Bibliographie deutscher Literatur in polnischer Übersetzung: vom 16. Jahrhundert bis 1994, Otto Harrassowitz Verlag, 1996, s. 203.

[8] Paul R. Mendes-Flohr, Jehuda Reinharz, The Jew in the Modern World: A Documentary History, 2nd Edition, Oxford University Press, 1995, s. 360.

Mariusz Agnosiewicz

Redaktor naczelny Racjonalisty, założyciel PSR, prezes Fundacji Wolnej Myśli. Autor książek [Kościół a faszyzm](#), [Anatomia kolaboracji](#) (2009), [Heretyckie dziedzictwo Europy](#) (2011), trylogii *Kryminalne dzieje papieżstwa*: [Tom I](#) (2011), [Tom II](#) (2012). Koordynator ceremonii humanistycznych.

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 23-11-2013)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,9448) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,9448>)

Contents Copyright © 2000-2012 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2012 Michał Przech

Właścicielem portalu Racjonalista.pl jest Fundacja Wolnej Myśli.

Autorem portalu jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tego portalu i jakiegokolwiek jego części.

Wszystkie elementy tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tego portalu oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tego portalu i nie korzystać z jego zasobów.

Informacje zawarte na tym portalu przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na portalu. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki prezentuje.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl